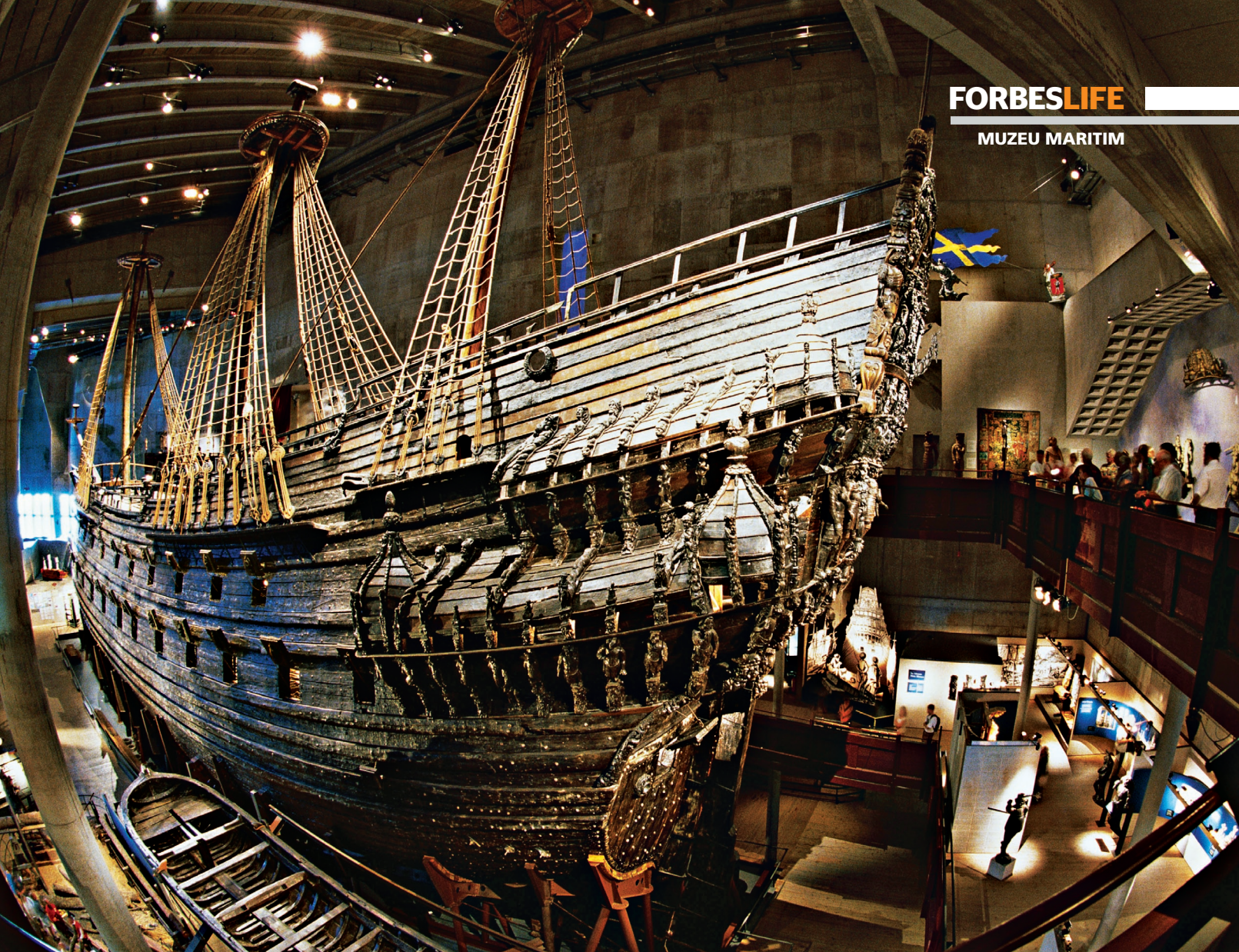

Vasa: Titanicul din Scandinavia

Nava de război Vasa a fost creată pentru a „face reclamă” Suediei. La 382 de ani după ce s-a scufundat, suedezii pot declara misiunea îndeplinită. De Diana-Florina Cosmin

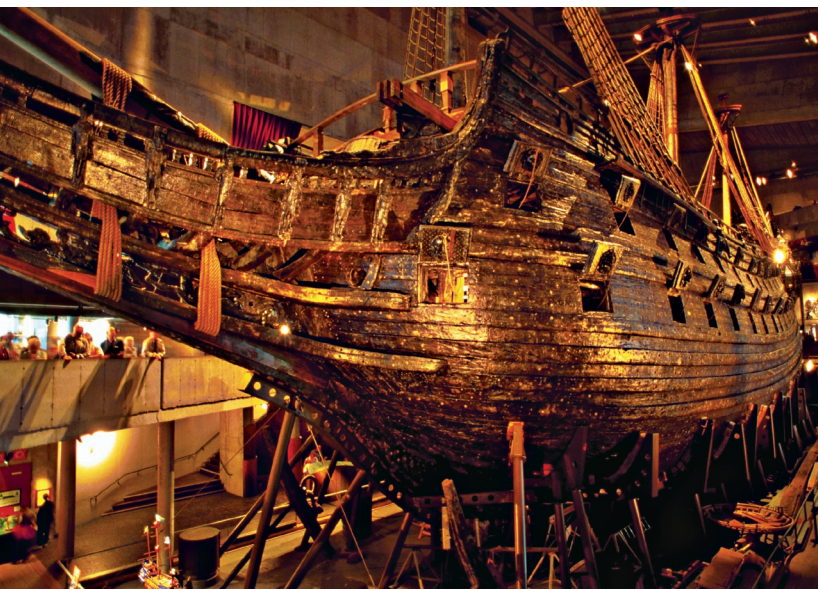
Corăbiile care i-au ajutat pe marii exploratori să descopere lumea (după care s-o și împartă cu tunuri și praf de pușcă) nu ne-ar inspira în prezent nici pentru o plimbare de la Mamaia la Neptun. Totuși, ideea de a sta la un metru de o corabie de pe vremea

Regelui Soare este o fantezie pe care ne-am permis s-o trăim doar ghemuiți pe canapea, cu o carte de aventuri în mână. În fiecare an, peste un milion de vizitatori ai Suediei o trăiesc însă pe propria piele, pentru doar 20 de euro, cât costă călătoria cu feribotul în insula Djurgården, din

arhipelagul Stockholm, și intrarea în ceea ce este considerat, oficial, cel mai popular muzeu din Scandinavia.

FĂRĂ SCHIȚE. „Profesioniștii au construit Titanicul, amatorii au construit Arca lui Noe”. Autorul panseului este necu-

Pentru a descoperi adevăratele culori ale vasului din secolul al XVII-lea, experții au studiat fragmente microscopice de vopsea pe parcursul a 12 ani

Vasul are o lungime de 69 de metri și o lățime maximă de 11,7 metri

noscut, dar comparația sigur a trecut prin mintea oricărui dintre cei 25 de milioane de turiști care au admirat, din 1990 încoace, Vasa, singura navă din secolul al XVII-lea care a fost vreodată recuperată de pe fundul mării. Construită de olandezul Henrik Hybertsson, un expert în ambarcațiuni al acelor vremuri, mașinăria de război Vasa nu se diferențiază prea mult de Arca lui Noe la nivelul proiectării ingineresti: constructorul primea dimensiunile finale și își folosea... experiența și simțul proporțiilor pentru a obține, la capătul a doi ani (în cazul Vasa) rezultatul dorit: o ambarcațiune care să nu se ducă la fund. Dacă înlocuim duzinile de candelabre de cristal de la începutul de secol XX cu 64 de tunuri din bronz din secolul al XVII-lea (cu 300 de kilograme de muniție fiecare), reiese că Vasa a fost „Titanicul” vremurilor sale. Pentru că și „Arca” are câteodată ghinion, Vasa a împărțit, în 1628, soarta luxosului vas britanic: s-a scufundat la prima sa călătorie în larg, după ce a parcurs doar 1.300 de metri, sub ochii înfricoșați ai mulțimii și ai regelui Suediei, Gustav al II-lea Adolf.

După peste 300 de ani, un inginer suedez, „vânător de epave”, Anders Franzén, descoperea pe fundul Mării Baltice, la 32 de

Vasul este acoperit cu aproape 500 de sculpturi din lemn de stejar, pin și tei

metri adâncime, două rânduri de guri de tun. Verdictul: „Vasa!”. Așa cum toată protipendă de la 1628 urmărise pe viu scufundarea vasului,

întreaga Suedie a anului 1959 și-a ținut răsuflarea în fața televizoarelor, urmărind, în direct, scoaterea la suprafață a bătrânei mașinării de război care nu apucase să arunce vreodată o ghiulea.

ARTĂ „PUBLICITARĂ”. Norocul lui Franzén: golful Stockholm, în care s-a scufundat nava, era atât de poluat încât microorganismele care atacă de obicei lemnul au fost neputincioase în fața vasului de război. Pentru a conserva cei 69 de metri de lemn de stejar înainte ca acesta să se usuce și să se dezintegreze, restauratorii au găsit o metodă revoluționară pentru anii '60: stropire cu polietilen glicol timp de 17 ani, după care... încă nouă ani de uscare lentă.

Restaurată fără ajutorul vreunei fotografii, doar pe baza bucăților găsite pe fundul mării, dantelăria de sculpturi de pe pupa vasului își împlinește menirea după patru secole. Pe lângă blazonul regal și scena încoronării regelui, sculpturi cu împărați romani, luptători gotici, zei greci, făpturi angelice și demoni rânjind, precum și sirene și 60 de lei fioroși erau modul în care, în pragul unui război cu Polonia, Regele

Vasa a împărtășit soarta Titanicului: s-a scufundat la prima sa călătorie, în 1628, după 1.300 de metri parcurși

Gustav al II-lea Adolf înțelegea să-și etaleze puterea, cu scopul de a-și face inamicul să se simtă mic și neînsemnat. Publicitate de secol XVII? Propagandă? Nu mai contează că vasul colorat țipător în roșu, auriu, verde și albastru (o machetă a culorilor originale este disponibilă în muzeu) nu a mai apucat să vorbească lumii despre prosperitatea Suediei. În prezent, peste 2.000 de turiști se plimbă zilnic în sus și în jos pe schelele din jurul navei, admirând din toate unghiurile măiestria suedeză. Dacă suma de 40.000 de taleri (veche monedă suedeză) plătiți pentru construcția Vasei a dat la vremea respectivă o gaură în bugetul regatului, după trei sute de ani, Vasa și-a „reglat conturile” aducând Suediei 50.000 de euro... pe zi. Cât despre reclama pe care o face țării lui Gustav Adolf, aceasta este, cum ar spune un publicitar al zilelor noastre, „neprețuită”!

Un weekend într-un palat florentin

Există și lucruri pe care banii nu le pot cumpăra. Cum ar fi sănătatea, o voce de Pavarotti, un talent extraordinar la matematică sau Palatul Dogilor pentru un weekend. De fapt... mai puțin ultima parte. Venețienii încă se țin tare cu palatul lor, dar Florența și-a scos la bătaie Magnani Feroni, tot un palat, aflat timp de 500 de ani în centrul vieții aristocratice din oraș. Strategia de marketing este indestructibilă: oricine visează să re trăiască, măcar o noapte, atmosfera rafinată a petrecerilor din înalta societate florentină a secolului al XVI-lea.

LUXUL DESĂVÂRȘIT AL VECHIMII.

Candelabre de Murano, statuete și tavane lucrate în lemn acum 500 de ani recrează exact atmosfera ceremoniilor nobile și, dacă ai visat vreodată să adormi privind o frescă originală din secolul al XVI-lea, 800 de euro îți pot asigura acest privilegiu într-unul dintre apartamentele de lux ale hotelului din cartierul San Frediano. În plus, pe geam poți admira toate acoperișurile din Florența, strânse chiorchine în jurul cupolei de la bazilica San Lorenzo.

Niciun detaliu nu este trecut cu vederea. Intrarea în palat se face prin aceeași ușă de la 1600, care conduce spre poarta din fier forjat decorată cu blazonul familiei Feroni: mâna unui cavaler în armură, ținând o sabie și un crin auriu.

— Diana-Florina Cosmin

Un weekend petrecut printre candelabrele de Murano, frescele de acum 500 de ani și saloanele luxoase de bal din palatul florentin Magnani Feroni (din secolul al XVI-lea) costă între 400 și 800 de euro pe noapte

